

אין עומדין פרק חמישי ברכות

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1. אִי יִקְרָא שְׁחוֹךְ פֶּתִי
וְלִשְׁנוֹנוֹ דִּקְרָא אִי יִמְרוּ
בְּגוֹיֵי הָעוֹלָם כִּי יִשְׁעוֹתֵם
אֵלֶּה: הַלֵּלִים יִכּוּ בִּי
2. אֵלֶּה אִמְרוּ אִי יִי
הַמַּעֲלָה אֲנִי מֵאֶרֶץ
הָעֵרֶם הַמּוֹלִיךְ אֲנִי
מִבְּרֵדִי בָּאָרֶץ עֶרְבָה
וְשֹׁחַח בְּאֵרֵי הַצִּלְמוֹת
בָּאָרֶץ אֵל עֶרְבָה הִיא אִישׁ
וְלֹא יֵשֵׁב אִדָּם שָׁם:
וַיִּיבֹהוּ בִּי
3. תֵּאֵזֶן עֵינַי שְׁמֵעֵת
תִּכְבֵּן לִבִּי תִשְׁמָעֵן אֹזְנִי:
הַלֵּלִים יִי
4. וְנִיגָלֵא בִּי דַעֲדִי יִי
רִשְׁמִי תִּקְבַּל בִּי לִבְרִיתָה
וְכִן פִּתְחֵי חַד בְּעֵלְיִתָה
וְכִן יִרְשָׁלַם חֲמוֹן תִּלְחָל
וְתִקְוָא מִיגָלֵא וְתִמְרָא
בְּרִדְוֹ מִיגָלֵא וְתִמְרָא
עַל אֲדָמָה לִי בְּכָל יִי
הָיָה עֶבֶד מִן קְדָמְךָ דְּנָה:
דְּבִלֵא אִי יִי
5. עֶרֶב וְכֶסֶף וְדִבְרֵי
שִׁמְעָה וְאִתְקַבֵּל יִשְׁמַע
קוֹלִי: הַלֵּלִים יִי אִי יִי
6. וְתִקְהֵה יִי מִגְרָתָה לִּי
לִבִּי עַל שְׁפִתַי עֵוֹת
וְקוֹלִי לֹא יִשְׁמַע וְחֻשְׁבָּה
עַל לִבִּי שְׂמוּרָא אִי יִי
7. וְלִשְׁמָעֵת אֵל תִּפְתַּל בְּשִׁמְךָ
אֵל תִּחְנוּחֵי יִי אֵלֵּי לִבְרֵי
אֵל תִּקְהֵא וְאֵל תִּתְפַּל
אִישׁ עֶבֶדְךָ מִתְפַּלֵּל לִפְנֵי
דְּכֹחַ: מְלִיכָא אִי חֵן
8. רִיאָמָה עֵלֵי דְּנָה
מְחֵי תִשְׁתַּבְּרוּן הַסִּירֵת עַתָּה
יִיגְדֵּל מַעְלִיךְ:
שְׂמוּרָא אִי אִי

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה אלא מתוך שמחה של מצוה כגון:

גליון הש"ס

גמ' כבר מפורש על ידי
חנה. עי' יומא עג ע"א:
שם יכול ישאל אדם צרכיו.
עי' לקמן לב ע"א:

הגהות הגר"א

[א] גמ' חלל ממזן דער
הלכה. רשום קו על מיצת
דער הלכה וי"צ שמהה של
מלווה: **[ב]** שם (וכן) מו"מ:

מוסף תוספות

א. בתוס' רי"ש כתב,
לפסוקים ולסוף הברכה
(ובגהות) כתב שם
וכשמגיע לסוף (הברכה).

כסא דמוקרא. ירוס של זכורית לצנה: לישרי לן מר. שירה: הי סורה וזי מלוא דמגנו עלן. היכן המורה שעסקנו והיכן המלות שאלנו מקיימין שייגנו ועלינו מדינה של גיהנם: הלכה פסוקה. שאינה זריכה עיון שלא יהא מהרהר זה בחפלתמו: יושבם עליה ו' נקיים.

לִדְבַּר מֵאוֹתוֹ יוֹם שְׁפוּסָקָה וְהוֹמֵרָה לֹא
הִזְרִיחַהּ ו' נְקִיִּים אֵלֶּה לִזְבֹּחַ שְׁאֵמֶר
וְאֵם טֹהֵרָה מִזְבוּחָהּ וְאִין זֹבֵחַ אֵלֶּה
הַרְוָה שְׁלֵשָׁה יָמִים רִאשִׁינָן בְּחֹךְ י"א
יוֹם שְׂבִין גִּדָּה לְנִדָּה וּמַכְנִיסָה.
בְּצִית: בְּחֹךְ שֵׁלֶה. קוֹדֶם שְׁחֵרָה אוֹתָהּ
שְׂאִין מִתְחִיבִים בְּמַעֲשֵׂר מִן הַמִּזְבֵּחַ אֵלֶּה
בְּרִאשִׁית פְּנֵי הַבַּיִת וְשִׁמְשֹׁמֶרֶת בְּכָרִי
אֵבֶל לִפְנֵי מִירוֹחַ אִין רִאשִׁית פְּנֵי הַבַּיִת
קוֹבְעָתוֹ דְּגָבִי תְרוּמָה וּמַעֲשֵׂר כְּחִיב
דְּגֵן רִאשִׁית דְּגָנָךְ (דְּבָרִים י"ז) וְהוּא
הַמִּירוֹחַ לִפְיֶיךָ כְּשֶׁמַּכְנִיסָה לְבֵית
קוֹדֶם מִירוֹחַ לֹא הוֹקֵבָהּ לְמַעֲשֵׂר מִן
הַמִּזְבֵּחַ וְרִבְנָן הוּא דְּלֹאֲסֵרוֹ אֵיכִילָה
קֵבַע דְּבָרִשׁ שֵׁלֶה נִגְמֵר מִלְּאֲכֵל אֵבֶל
אֵיכִילָה עֵרָאִיל לֹא אֲסֵרוֹ וּמִלְּאֲכֵל בְּחֵמָה
טְרָאִיל הוּא דְּתֵנוּ בְּחִסְכֶּם פֶּלֶא (פֶּלֶא

(מ"ו) מאכיל לבהמה חיה ועוף עד
שימרח הלך בהמתו אוכלת ופטורה
אבל איזה אסור בארילת קצב: אסור
בהבא ומועלין בו. ואע"י דק"ל
אין מועלין בדמים וילפינן לה מקראי
במסכת יומא (דף נט:) כשחטת
חולין (ק"ה). ה"מ כשנשחטו
בעורה לדרכא למימר נתת להם על
המזבח לכפר (ויקרא יז) לכפר נתת
לך ולא למעילה אבל דם הקזה
מועלין כלומר אם נהנה מביא קרבן
מעילה. והנך היין הבלות פסוקות
שאין עליהן קושיות ומירוצים שיא
זריך להרהר בהן: **דמנסיין**.
מתוך כוזה ראש: **כדרישא**. מתוך
הלכה פסוקה: **שיא**. ליננות: **מתוך**
קלות ראש. חילוף של כוזה ראש.
מתוך זכות לב ועתק: **אלא מתוך**
שמה (6). כגון דברי תנחומים
של חזרה כגון סמוך לגאולת מנרים
או סמוך לתהלה לדוד שהוא של שצח
ותנחומין כגון רצון יראי יעשה שומר
את כל אזהוי וכוון מקראות
הסדרות בתפלת ערבית כי לא יטוש
ה' את עמו ופיוצא בהן: **אלוהי**.
ליוהו דדך: **לניא**. דקליס:

אדערקסן מילטא נר'. וזה שאומרים
מימות אדם הראשון הם שהוא גזר
על אותו מקום לישב דקלים: **אם**
סנין לבס. אז תקשיב אויך: **ומנין**
תלפא. שחריט מנחה וערבית: **יכול**
מנחא לגולה הוולס. התפלל הוולס.
הוחלה כמו נמחלה. אבל קודם לכן לא
היה רגיל בכך: **יכול יאה כוללן**
לשגש תפלות הללו בשעה אחת: **יכול**
ושאל זכריו. כגון זכרות דלמה חוץ
עד ש"ת ואח"כ יתפלל שלם זכרות
ראשונות שהן של שבת: **רנה זו תפלה.**
של שבת. בקשה. שאלת זכריו:
אחר אמת ויזיל. קודם ג' ראשונות:
שזריך

לֹא.

אִיִּיתִי בְּסֵף דְּוֹנִיתָא חִירֹרְתָא. מִכָּאן נִהְיָ לְשָׂר זְכוּרִית בְּנִשְׁוֹחִין:
בְּמִקּוֹם ^{פ'} גִּיָּה שֶׁם תֵּהָא רַעְדָּה. פְּשׁוּטוֹ עַל מִקְרָא עֲבָדוּ אֵת ה'ִ
 בִּירָאָה וְכִשְׁבָּא יוֹם רַעְדָּה תְּגִלּוּ וְהִי מִפְּרֹשֶׁשׁ בִּירֹשְׁלָיִם
 עֲבָדוּ אֵת ה'ִ בִּירָאָה הֵייוּ תַּפְּלָה לְדִיקָרִי עֲבָדָה ^{פ'} כִּדְמַיִס בְּצִפִּי
 (פ' עַקֵּב) וְלַעֲבָד כָּלל בְּכָבֶסֶס וְזוֹ תַּפְּלָה:

המקיץ דם בבחמת קדשים וכו'. וקשה לאמר צ"ג דע"י (דף מד.) גבי דמיס חילונים ודמים פנימיים של קרבנות אלו ואלו נמכרים לגגנים לצלל אלנאל דאין ומעלין בהן ט"ו"ל דהתם היינו לאמר זריקת דמים וכבר נתכפרו צעלים מה שאין כן הכא: **רבען** עבדי כמתניתין. וכוטייכו ק"ל ולכן אין מתפללין מתוך קלות ראש ושחוק אלא מתוך כובד קלס שחש של מזהה כגון שעסק בדברי תורה ולכן רהנו לומר פסוקי דזמרה ואשרי קודם תפלה:

רַב אֲשֵׁי עֶבֶד כְּבָרִייתָא. יְרוּשָׁלַם
לֹא יַעֲמֹד וַיִּפְלֹל אֲלֵא מִתּוֹךְ
דְּבַר הַלֵּכָה א"ר יְרִמְיָה הֶעֱזֹק בְּצִרְיָ
לְצֹר כְּעֹסֵק בְּדָבָר מוֹרָה דְּמִי:
שְׁבָן מְצִינוּ בְּנִבְיָאִים הָרִאשׁוֹנִים
שִׁימוּ דְּבָרֵיהֶם בְּדַבְרֵי שְׁבָן
וְתַנְחֻמוֹיִן. וּמִקַּסָּה בִּירוּשָׁלַם מִן
מִירְמְיָה וכו' וְהָא כְּתִיב כִּי אִם מִאֵם
מֵאֲסַתְנוּ (יִצְחָק ה') מִיָּהוּ (א) מֵהֵהוּ
קִרְאִי דְסוֹף תְּרִי עֶשֶׂר וְקֹהֶלֶת לֹא
פְרִיךְ מִיָּדִי שְׁמוֹצְנוּ בְּטוֹב בְּדָבָר

מוסף רע"י

[illegible][illegible]

רבינו חננאל

דאמרו רבי אושעיא מערים
אדם על תבואתו. ואינו
נורשה אותה גורן, אלא
מכניסה במוך שלה כדי
שתהא בהמתו אוכלת
המוך. ופטורה מן המעשר.
ויכול משבא דינאל לגולה
התחיל לעשות כן. אין
אומר דבר בקשה אחר
אמת ויציב. פי', משום
צריך לסמוך גאולה
דברי בקשה אין מונעין.

לתפלה. [וגם מפני שצריך לסדר שבחו של הקב"ה תחלה קודם שיתפלל כדילפינן ממשה, הילכך אין לבקש דבר אחר אמת ויציב, וכי כייל ב-